

BETÆNKNING
Afgivet af Erhvervsudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fortsætte drøftelser med Alcoa Inc. vedrørende et muligt vandkraftbaseret aluminiumsprojekt ved Maniitsoq ud fra følgende rammevilkår og betingelser:

- 1. Ejerskab:** Naalakkersuisut arbejder videre med aluminiumsprojektet ved Maniitsoq ud fra en ren koncessionsmodel.
- 2. Anlægsinvesteringer:** Naalakkersuisut søger i samarbejde med Qeqqata Kommunia at tilvejebringe finansieringen af de beskrevne anlægsinvesteringer i ”Redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland.”
- 3. Ændring af vandkraftloven:** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 et forslag til ændring af vandkraftloven, i hvilket der gives tilladelse til en første koncessionsperiode på op til 60 år mod nu 40 år, ligeledes gøres en forlængelse i yderligere 20 år til en option for rettighedshaver.
- 4. Salg af overskudselektricitet til det offentlige forsyningsnet:** Det kan i tilladelsen til driften af vandkraftværker i tilslutning til aluminiumsprojektet fastsættes, at salg af elektricitet til det offentlige forsyningsnet ikke kan pålægges licenshaver, men alene kan bero på en frivillig aftale.
- 5. Ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven:** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 forslag til ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven på samme måde, som det nu er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et mindst lige så byrdefuldt vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. Projektet fritages for stempelafgifter i anlægsfasen.

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Erhvervsudvalget har under behandlingen af forslaget bestået af:
Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit, formand
Inatsisartutmedlem Andreas Uldum, Demokraterne, næstformand
Inatsisartutmedlem Kim Kielsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Akitsinnuaq Olsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiat
Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Karl Lyberth, Siumut

Udvalget har efter 1. behandlingen under FM2012 gennemgået det af Inatsisartut henviste forslag og fremlægger hermed sine overvejelser til Inatsisartut.

1. Forslagets indhold og formål

Forslaget har til formål at udstikke rammerne for de fortsatte forhandlinger med investoren (Alcoa) bag etableringen af et potentielt aluminiumsprojekt i Maniitsoq. Det omfatter 5 punkter, som tilsammen udgør de overordnede rammer, indenfor hvilke Inatsisartut bemyndiger Naalakkersuisut til at fortsætte forhandlingerne med Alcoa..

Forslaget bliver af Naalakkersuisut betraget som en af komponenterne i Naalakkersuisuts ”Storskalapakke”, hvori også indgår Forslag til Inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter (EM 2012/110) og Forslag til Inatsisartutlov om næring (EM 2012/111).

Omend punkterne 110 og 113 blev sambehandlet ved deres første behandling, står det udvalget frit at afgive en individuel betænkning om hvert enkelt punkt. Eftersom punkt 113 er et beslutningsforslag og derfor skal have to behandlinger i modsætning til forslaget om storskalalov, der skal have tre behandlinger i Inatsisartut, anser udvalget, at en samlet betænkning, der både rummer et beslutningsforslag og et lovforslag, ikke er optimal. Foreliggende beslutningsforslag er relateret til storskalaloven, forstået på den måde, at storskalaloven også er tiltænkt at regulere forhold, der angår det potentielle aluminiumsprojekt i Maniitsoq. Dette beslutningsforslag er ikke en forudsætning for storskalaloven, men derimod er storskalaloven en af forudsætningerne for, at intentionerne i dette beslutningsforslag kan realiseres.

Beslutningsforslaget er ledsaget af en begrundelse og et bilag, som udgør en del af Inatsisartuts beslutningsgrundlag, men ikke en del af det afstemningstema, som skal afgrænse Inatsisartuts bemyndigelse til Naalakkersuisut. En vedtagelse af beslutningsforslaget i uændret form vil således ikke – med mindre andet konkret kan udledes af betænkningen – kunne tages som udtryk for Inatsisartuts tilslutning til strategier eller overvejelser, som indgår i beslutningsforslagets begrundelse eller bilag.

2. Førstebehandlingen af forslaget i Inatsisartut

Der var blandt partierne ved forslagets førstebehandling enighed om, at projektet vil have en væsentlig og langsigtet indvirkning på det grønlandske samfund. Partiernes ordførere ønskede derfor, at forslaget skulle henvises til Erhvervsudvalgets vurdering. Der fremkom under førstebehandlingen signaler fra partiernes ordførere i forhold til nogle af de krav, der var fremført fra Alcoa Inc` side.

Inuit Ataqatigiit fandt under første behandlingen af forslaget blandt andet anledning til at bemærke følgende:

Med hensyn til etablering af aluminiumssmelteværket er der følgende ikke accepterbare krav fra Alcoa:

- 1. På lige fod med de aftaler der gælder for aluminiumssmelteværket i Island, skal der efter skattefradrag betales 23 procent i skat.*
- 2. Under etableringsfasen skal migrantarbejderne ikke betale skat til Grønland.*
- 3. Der skal indgås en aftale med skattemyndighederne, således at der skal virksomhedsskatten ikke kan reguleres under hele driftsperioden.*
- 4. Hvis der skal etableres et vandkraftværk ved Tasersiaq, så skal restenergien forvaltes af Alcoa, derved vil vandkrafts energi forsyningen af Maniitsoq ikke kunne sikres.*

Alcoas krav til Grønland vil således koste flere milliarder kroner i forhold til de nugældende skatteregler. Dette er for Inuit Ataqatigiit bedrøvende og helt og aldeles uacceptable.

Siumut fandt under første behandlingen af forslaget blandt andet anledning til at bemærke følgende:

I forbindelse med opførelsen af aluminiumssmelteren, vandkraftværkerne og opførelsen kabelnettet, så mener Siumut ikke at Grønland skal være en direkte medejer af projektet.

Siumut mener at det skal være de private der ejer og driver deres egne virksomheder, især og ikke mindst i forbindelse med de forskellige storskalaprojekter. I forbindelse med den finansieringsmodel som Naalakkersuisut fremlægger i forbindelse med udviklingen af selve Maniitsoq by, er Siumut enige i disse.

Siumut tager Naalakkersuisuts intentioner om at fremsætte et ændringsforslag til vandkraftloven på Inatsisartuts forårssamling 2013 til efterretning.

Siumut mener at den energi der frembringes af de nævnte vandkraftværker også skal være til gavn for borgerne i Maniitsoq og således skal forsyne byen med energi.

Siumut skal ligeledes oplyse, at vi støtter Naalakkersuisuts planer om at ville fremsætte et forslag til ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven.

Demokraterne fandt under første behandlingen af forslaget blandt andet anledning til at bemærke følgende:

Det er godt, at det bliver slået fast, at Selvstyret skal holde sig fra medejerskab af storskalaprojekter – i dette tilfælde en aluminiumssmelter.

Demokraterne finder det spændende, at man vil gøre sig overvejelser omkring Offentligt-Private-Partnerskaber (OPP).

Demokraterne er enige med Naalakkersuisut i de påtænkte ændringer af Vandkraftloven, og har ikke yderligere bemærkninger til dette punkt.

Demokraterne mener derfor, at Selvstyret skal opfordre Alcoa til at sælge den overskydende elektricitet, så den kan benyttes i Maniitsoq, men at det skal ske på frivillig basis.

Alcoa har ligeledes givet udtryk for, at personskatterne i anlægsfasen bør reduceres fra den nuværende bruttoskat på 35 % - helst til 0 %, men under alle omstændigheder til et lavere niveau. Demokraterne mener ikke, at dette krav skal imødekommes.

Atassut fandt under første behandlingen af forslaget blandt andet anledning til at bemærke følgende:

De tre spørgsmål omkring ejerskabsforhold, der tidligere er fremlagt, fra Atassut har vi bemærket gang på gang at tidligere medlemmer for Inatsisartut samt nuværende Inatsisartut medlemmer ikke ønsker medejerskab. På det grundlag som værende fastlagt som formål kan vi fra Atassut ikke grundlag til at gøre forskel.

Vandkraft lovgivningsgrundlag ændret fra 40 år til 60 årig periode har vi fra Atassut ikke noget imod, dog skal vi tage til efterretning at Naalakkersuisut har til formål at fremlægge en lovændringsforslag til forår 2013.

Kattusseqatigiit Partiiat fandt under første behandlingen af forslaget blandt andet anledning til at bemærke følgende:

Kattusseqatigiit Partiiat ser intet til hinder for etablering af storskalaprojekt ved brug af vandenergi, i dets grundlag.

Endvidere finder vi det udmærket fra Kattusseqatigiit Partiiat at Naalakkersuisut vil genoptage dialog med Alcoa.

Dog mener vi også, at man ved vurderingen også bør nøje overveje Alcoas stigende krav i takt med udviklingen.

Det er jo blot naturligt for Kattusseqatigiit Partiiat, og desuden vores grundholdning, at man ikke kan komme udenom medejerskab i henhold til investeringens størrelse, såfremt landskassen og pågældende kommune skal bære omkostningerne.

Vi mener at man heri også bør undersøge følgerne for resten af landets byggeri. For det må sikres at byggeriet i resten af landet ikke går i stå.

Desuden kan vi fra Kattusseqatigiit Partiiat aldeles ikke acceptere Alcoa's krav om nedsættelse af personskat til 0 %.

Vi mener også, at man bør være åben for en mulig forsyning af energi til Maniitsoq, alt efter kraftværkets kapacitet, ved spildenergi fra vandkraftværket.

Vi finder fra Kattusseqatigiit Partiiat ingen betænkeligheder ved forlængelsen af koncessionsperioden fra 40 til 60 år, såfremt det medfører bedst mulige økonomisk udbytte for landet.

4. Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget må indledningsvis konstatere, at flere ordførere anser, at Alcoa's krav om en personbeskatning på 0 % i projektets anlægsfase er uacceptabel og ikke skal imødekommes. Erhvervsudvalget konstaterer, at dette ønske fra Alcoa **ikke er anført** i beslutningsforslagets afstemningstema og må forstå dette således, at Naalakkersuisut **ikke agter** at imødekomme Alcoa på dette punkt. Der er en generel enighed om, at den overskudsstrøm, der eventuelt måtte fremkomme i forbindelse med aluminiumsproduktion, bør komme Maniitsoq by til gavn. Udvalget skal i den forbindelse opfordre Naalakkersuisut til i de fremtidige forhandlinger med Alcoa at arbejde for, at der kan findes et balanceret kompromis, der både imødekommer Alcoa's bekymring for så vidt hvad angår forsyningssikkerheden af energi til

aluminiumsmelteren og Maniitsoqs behov for energi. Udvalget finder, at en forlængelse af koncessionsperioden er betænkelig og så vidt muligt bør undgås.

4.1 Ejerskab

Beslutningsforslagets pkt. 1 sætter som ramme for Naalakkersuisuts videre forhandlinger med Alcoa, at der skal være tale om en ren koncessionsmodel. Naalakkersuisut anfører i beslutningsforslagets begrundelse, at der er andre eventuelle muligheder end en ren koncessionsmodel. Eftersom at Naalakkersuisut ikke har anført disse muligheder i beslutningsforslagets afstemningstema, må udvalget nødvendigvis gå ud fra, at Naalakkersuisut ikke anser sådanne muligheder for et reelt alternativ til en ren koncessionsmodel. Udvalget anser, at der ikke umiddelbart er det fornødne økonomiske råderum til at forpligte landkassen selv til at deltage via en begrænset ejerskabsmodel. Skatte- og Velfærdskommissionen anfører, at Grønland i fremtiden vil opleve en ganske alvorlig finansieringsklemme, hvilket ikke umiddelbart taler for, at den grønlandske samfundsøkonomi bør belastes yderligere ved direkte at skyde penge ind i aluminiumsprojektet igennem mulige parternskabsmodel(er). Naalakkersuisut anfører i beslutningsforslaget nedenstående betragtninger om potentielle partnerskabsmodeller:

”Partnerskabsmodellen betyder ikke nødvendigvis, at Selvstyret skal gå ind med 50 % medejerskab. En lavere andel kunne være en mulighed.

For investor er der en del interesser knyttet til et delvist offentligt ejerskab. Det drejer sig om muligheden af at opnå bedre finansiering af projektet og det drejer sig om en oplevelse af et større sammenfald mellem offentlige interesser og investors interesser i projektet, end det ellers ville være tilfældet.

Et eventuelt medejerskab bør jf. ovenfor begrænses mest muligt – og aldrig gå ud over hvad Selvstyrets gælds- og investeringsstrategi giver mulighed for. Beslutningsforslaget lægger ikke op til en bemyndigelse til eventuelt at indgå i projektet med et begrænset ejerskab.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at mulighederne for lånefinansiering af indskud til projektet er yderst begrænsede i den nuværende situation, hvorfor selv et begrænset ejerskab ikke for nærværende er en realiserbar mulighed. Eksempelvis vil et 10 % ejerskab med en forventet egenkapitalfinansiering på 50 % svare til et indskud på ca. 1,0 mia. kr. til 1,2 mia. kr. Et 5 % ejerskab vil tilsvarende betyde et indskud på mellem 500 mio. kr. og 600 mio. kr..

En vis grønlandsk deltagelse i projektet må anses for væsentlig for Alcoas interesse i projektet.”

Det ses af ovenstående økonomiske estimater fra Naalakkersuisut, at selv ved et 5 % ejerskab belastes Landskassen med et beløb på omkring 500- 600 mio. kr. Udvalget kan ikke

umiddelbart se, hvorledes disse midler kan tilvejebringes uden at søge fremmedfinansiering, hvis der samtidigt fra Selvstyret måske skal investeres omkring 800 mio. kr. i at udbygge Maniitsoq by.

Udvalget forudsætter derfor, at Naalakkersuisut anser, at Alcoa fortsat har en kommerciel interesse i at forsætte projektet med en ren koncessionsmodel.

4.2 Anlægsinvesteringer

Såfremt aluminiumsprojektet realiseres, vil det medføre et behov for at opføre både boliger og infrastruktur i Maniitsoq. Inatsisartuts Finans- og Skatteudvalg har i forbindelse med udvalgets behandling af FFL13 fremsat nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

- a) *"Udvalgets spørgsmål d havde følgende ordlyd "Forefindes der kalkuler, som antyder, at projektets rentabilitet for de offentlige kasser vil være tilstrækkelig stor til også at dække udgifterne til den forventede udbygning i Maniitsoq indenfor en rimelig tilbagebetalingstid.". Som svar har Naalakkersuisut anført et længere citat fra "Redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland". I det anførte citat redegøres for hvorledes omkostningerne ved projektets etablering kan anslås ud fra forskellige forudsætninger, men om projektets samlede afkast og afkastets evne til at dække den offentlige investering oplyses intet. Spørgsmålet er derfor ikke besvaret, hvilket findes utilfredsstillende. Udvalget ønsker derfor sit spørgsmål klart og konkret besvaret.*

***Svar:** Projektet vil, hvis det gennemføres, medføre en udvikling af Maniitsoq by. Der vil være behov for bygning af nye boliger, veje, skoler og fritidstilbud. Størrelsen af disse udgifter en belyst i omtalte citat – i alt ca. 2,3 mia. kr. Det er udsædvanligt i forbindelse med almindelig byudvikling at tænke i "rentabilitet for de offentlige kasser". Hvis dette kriterium skulle følges ved andre finanslovsfinansierede anlæg af udlejningsboliger, veje, kloakering mm. Ville mange anlægsprojekter skulle fjernes fra finansloven. Denne særlige vinkel er derfor ikke forfulgt i omtalte redegørelse om rammevilkår for storskalaerhvervsprojekter i Grønland.*

På side 11 i "Aluminiumsprojektets økonomiske betydning" skriver NIRAS: " Forløbet af påvirkningen af de offentlige finanser påkalder sig særlig opmærksomhed. De offentlige finanser bliver forværret i årene 2011-2013 med samlet lidt over 100 mio. kr., forbedret med 2-300 mio. kr. årligt i 2014-2016, forværret med små 50 mio. kr. årligt i 2017 og 2018, hvorefter der er en årlig forbedring, der gradvis stiger til ca. 100 mio. kr. årligt.

Det er meget væsentligt at være opmærksom på den betydelige og svingende påvirkning af de offentlige finanser. Særligt i 2014-2016 vil det være meget vigtigt, at de høje offentlige indtægter fra aluminiumsprojektet ikke fører til højere offentlige udgifter på andre områder.

Det skal bemærkes, at det næppe vil være muligt at aflæse ovenstående effekter på de offentlige finanser direkte af fx finansloven, da mange af beløbene vil blive absorberet i de offentlige budgetter. Det gælder fx renteindtægterne, indtægterne fra afgifter samt - nok så væsentligt - effekten af højere personskatter og lavere transfereringer”

Lægges dette til grund (der er forudsat en igangsættelse af projektet i 2011) vil en gennemførelse ikke medføre væsentlige belastninger af de offentlige kassers likviditet.¹”

Udvalget må således konstatere, at de investeringer i Maniitsoq's infrastruktur, som Alcoa-projektet nødvendiggør, forventes at udgøre en samlet udgift på omkring 2,3 mia kr., og at denne investering, hvis den skal afholdes af Selvstyret, først kan påregnes at være tjent ind efter en periode på ikke under 20 år. (En mere præcis angivelse af tidsperiodens længde kan beklageligvis ikke udledes af Naalakkersuisuts svar til Finans- og Skatteudvalget). Hvorvidt en sådan tidshorisont for investeringens tilbagebetaling er tilfredsstillende, må bero på en politisk vurdering. Udvalget finder det imidlertid interessant, at Naalakkersuisut vil søge at finansiere dele af investeringen i Maniitsoq via Offentligt Private Partnerskaber, således at den økonomiske byrde på Landskassen søges reduceret. Naalakkersuisut anfører i beslutningsforslaget at:

”Den samlede investering vil med de nuværende skøn andrage ca. 2,3 mia. kr. hvoraf ca. 400 mio. kr. vil være private ejerboliger, ca. 700 mio. kr. vil efter den normale byrdefordeling falde på Qeqqata Kommunia og ca. 1,2 mia. kr. på landskassen.

Hvis disse overvejelser gennemføres forudser nævnte redegørelse følgende fordeling mellem de forskellige aktører: Private herunder institutionelle investorer ca. 1,0 mia. kr., Qeqqata Kommunia ca. 500 mio. kr. og selvstyret ca. 800 mio. kr. Den konkrete fordeling kommer naturligvis an på de helt konkrete aftaler, der måtte blive indgået, men størrelsesordenen er vejledende.”

Et offentligt finansieringsbehov af denne størrelsesorden, der i givet fald vil skulle gennemføres over en årrække, vil, konkluderes det i redegørelsen, kunne dækkes uden mærkbare finanspolitiske konsekvenser gennem omprioriteringer indenfor anlægsbudgettet og gennem øgede skatteindtægter fra projektet.

Hvis udlejningsbyggeriet kan finansieres fuldt ud gennem OPP arrangementer kan fordelingen ændres til ca. 1,5 mia. kr. fra private og institutionelle investorer (henholdsvis med ca. 400 mio. kr. og ca. 1,1 mia. kr.), samt ca. 250 mio. kr. fra Qeqqata Kommunia og ca. 550 mio. kr. fra landskassen.

¹ Besvarelse af spørgsmål fra Finansudvalget i forbindelse med samråd - FFL2013 side 13.

En sådan mere vidtgående anvendelse af OPP-arrangementer i investeringen vil mindske presset på de offentlige kasser i forbindelse med en realisering af projektet.”

Erhvervsudvalget deler Naalakkersuisuts opfattelse af, at OPP-arrangementer bør benyttes i den mest udstrakte grad, dette kan lade sig gøre. Erhvervsudvalget skal i den forbindelse opfordre til, at Naalakkersuisut i den kommende proces orienterer det relevante fagudvalg om fremdriften i bestræbelserne på at realisere en størst mulig grad af OPP-finansiering af en eventuel fremtidig udbygning af Maniitsoq by.

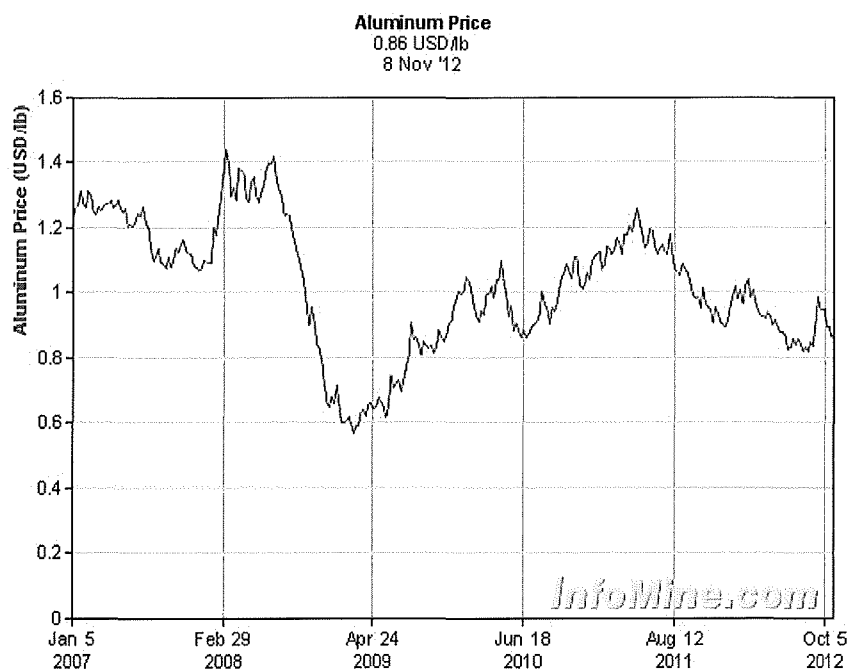
4.3 Internationale økonomiske konjekturer har en betydning for projektet

Naalakkersuisut anfører i beslutningsforslaget, at der er økonomiske og konjunkturelle sammenhænge i verdensøkonomien, der kan få en indflydelse på realisering af projektet, uagtet de af Naalakkersuisut beskrevne rammevilkår og Inatsisartuts indstilling til disse rammevilkår for de videre forhandlinger med Alcoa. Udvalget må i lighed med Naalakkersuisut erkende, at udsving i verdensøkonomien er et parameter, som Selvstyret og Inatsisartut ikke har indflydelse på. Herunder blandt andet verdensmarkedsprisen på aluminium² og bauxit. Som det ses illustreret i nedstående figur, kan aluminiumspriserne svinge ganske betragteligt over en årrække³.

² En række kræfter har ført til et prisfald for aluminium. Aluminium er et industrielt metal, som er næsten universelt afgørende i produktionen af forbrugsgoder. Således er den globale økonomiske afmatning en af de vigtigste faktorer i prisfaldet. Efterspørgslen efter aluminium produkter fra transport, emballering, og byggeindustrien er faldet med en tredjedel, siden den verdensomspændende recession begyndte. En anden kraft, der har bidraget til det kraftige fald i aluminium priser - måske endda mere end synkende efterspørgsel - er overproduktion, hvilket har ført til en omfattende udbud / efterspørgsel ubalance.

<http://www.wealthdaily.com/articles/aluminum-price-outlook/2111>

³ <http://www.infomine.com/investment/metal-prices/aluminum/5-year/>

Der er således udefrakommende faktorer, der kan indvirke på Alcoa's vurdering af projektets rentabilitet. Erhvervsudvalget finder i lighed med Naalakkersuisut, at det er vigtigt at have denne sammenhæng for øje, således at en positiv indstilling fra Inatsisartut til beslutningsforslagets rammevilkår ikke er ensbetydende med, at projektet realiseres af Alcoa, ifald at virksomheden finder, at de internationale økonomiske konjekturer er ufavorable i forhold til at realisere projektet inden for en nærmere årrække. Det modsatte kan naturligvis også gøre sig gældende, således at virksomheden finder, at det er favorabelt at foretage en investering i Grønland.

4.4 Om projekthåndteringen

Erhvervsudvalget finder det vigtigt, at den forsatte håndtering af projektet foregår i en klart defineret institutionel ramme, således at der ikke forekommer uklarhed om ansvarsfordeling og styring. Inatsisartuts Finans- og Skatteudvalg har spurgt ind til denne problemstilling i forbindelse med sin behandling af FLL13.

b) Naalakkersuisut bedes redegøre for, hvilke fejl man mener der er blevet begået under de første 5 år af aluminiumsprojektet. Udvalgets spørgsmål skal ses på baggrund af, at udvalget grundlæggende finder det bemærkelsesværdigt, at det jfr. erfaringerne fra Greenland Development tog 5 år at konstatere, at det "med al tydelighed" ikke er hensigtsmæssigt at etablere særligt konstruktioner til håndtering af enkeltstående projekter.

Svar: Uklar projektorganisering hvor der manglede entydig placering af ansvar. Det blev med tiden i praksis i stigende grad uklart hvorledes GD's opgaver skulle balanceres mellem levering af tekniske eksterne analyser, selskabets rolle som rådgiver i forhandlingerne med Alcoa, samt selskabets rolle som Selvstyrets enhed for information til det grønlandske samfund.

Det havde været hensigtsmæssigt at man tidligere havde taget hul på spørgsmålet om fastlæggelse af de rammevilkår Grønland vil tilbyde sådanne projekter. Dette forhold råder Naalakkersuisut nu bod på ved fremlæggelsen af storskalapakken på EM12. Endvidere er der nu lavet en entydig placering af ansvaret for projekthåndteringen i Departement for Erhverv og Arbejdsmarked under Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer. Denne entydig er baggrunden for at Naalakkersuisut nu kan fremlægge storskalapakken til demokratisk stillingtagen.”⁴

Erhvervsudvalget tager i lighed med Inatsisartuts Finans- og Skatteudvalg Naalakkersuisuts svar til efterretning. Udvalget imødeser, at Naalakkersuisut med placeringen af projekthåndteringen i regi af Departement for Erhverv og Arbejdsmarked under Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer vil tilsikre, at projektet fremover kører bedst muligt.

4.5 Skatteforhold

Beslutningsforslagets pkt. 5 sætter som ramme for Naalakkersuisuts videre forhandlinger med Alcoa, at Naalakkersuisut på FM 2013 fremlægger forslag til ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i medfør af vandkraftloven kan fastsættes et vederlag, som træder i stedet for selskabsbeskatning, men som er mindst lige så byrdefuld.

Det fremgår af beslutningsforslagets begrundelse, at:

”Det er Alcoas synspunkt, at selskabsbeskatningen i Grønland er på et ikke konkurrencedygtigt niveau. Alcoa ønsker selskabsbeskatningen ned på linie med ”other countries that have succesfully attracted investment, such as Iceland” (andre lande, der succesrigt har tiltrukket investeringer, som f.eks. Island). Alcoa beskattes på Island med 18 % i selskabsskat og 5 % i udbytteskat – i alt 23 % af overskuddet.

For så vidt angår selskabsbeskatningen⁵ vil denne teknisk kunne omlægges til et vederlag gennem en ændring af skattelovgivningen, hvor der gives hjemmel til i udnyttelsestilladelsen for vandkraft at fastsætte vederlag til afløsning af selskabsskatten – på samme måde som det i dag er muligt i tilladelser efter råstofloven at indsætte sådanne vederlagsbestemmelser. En sådan model ville give et værn mod stigninger i selskabsbeskatningen i hele

⁴ Besvarelse af spørgsmål fra Finansudvalget i forbindelse med samråd - FFL2013 side 9.

⁵ Understregninger i den citerede tekst fra beslutningsforslaget er foretaget af Erhvervsudvalget.

tilladelsesperioden. Naalakkersuisut medvirker gerne til en omlægning fra selskabsskat til vederlag. Modellen er, at både vandkraftdelen og aluminiumsmelteren skal drives i regi af det samme grønlandsk registrerede selskab, der så kommer til at betale et overskudsbaseret vederlag. En sådan løsning vil kræve justeringer i skatteloven og vandkraftloven.

Det betyder imidlertid ikke, at Naalakkersuisut er sindet at acceptere et vederlag, der er lavere end den nuværende selskabsskat. Vederlaget skal derfor være mindst lige så byrdefuldt som selskabsskatten.

Naalakkersuisut agter ikke at imødekomme ønsker om lavere beskatning af et enkelt selskab end af øvrige, da det vil medføre en betydelig risiko for at andre selskaber også vil stille krav om særlige skattemæssige begunstigelser. Konsekvenserne for Landskassen heraf vil kunne blive betydelige.”

Udvalget konstaterer, at beslutningsforslagets pkt. 5 har til formål at tilgodese Alcoa's interesse i et værn mod senere stigninger i selskabsskatten. Dette giver ikke udvalget anledning til bemærkninger, idet beslutningsforslaget indebærer, at det vederlag, som skal træde i stedet for selskabsskatten, skal være mindst lige så byrdefuldt.

Udvalget har noteret sig, at afstemningstemaet ikke forpligter Naalakkersuisut til, at det vederlag, som skal erstatte selskabsskatten, skal være overskudsbaseret, selvom Naalakkersuisut i beslutningsforslagets begrundelse synes at have forudsat en sådan model. At beslutningsforslaget ikke forpligter Naalakkersuisut til, at det vederlag, som skal erstatte selskabsskatten, skal være overskudsbaseret, giver Naalakkersuisut mulighed for at afsøge alternativer for at fastsætte et vederlag, hvis størrelse ikke afhænger af Alcoa's overskud, men er baseret på faktorer, som ikke kan gøres til genstand for manipulation.

5. Forslagets økonomiske konsekvenser

Naalakkersuisut har blandt andet i Storskalaredegørelsen og i nærværende beslutningsforslag og overfor Inatsisartuts Finans -og Skatteudvalg i forbindelse med FFL13 belyst de økonomiske sammenhænge ved en realisering af forslaget. Erhvervsudvalget tager disse oplysninger til efterretning.

6. Udvalgets indstillinger

Et enigt udvalg indstiller forslaget til vedtagelse.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

, Formand

